

De com la República ha salvat l'«hermano Pelegrí»

Tots els companys recordaran perfectament que en el número del Butlletí del mes d'abril publicàvem l'actuació del Col·legi en l'afer "Hermano Pelegrí", detallant en forma minuciosa totes les dades i la correspondència creuada amb altes personalitats; recordaran també que la decisió de la Junta de Govern fou apellar a les quatre jurisdiccions: l'opinió popular, els tribunals de justícia, l'autoritat eclesiàstica i la governativa.

El fall del primer està ja en vies d'execució, puix els fullets, tant en castellà com en català, han arribat al destí que se'ls confià. Ens hem reservat per a més endavant els dos darrers, si bé, tant les autoritats eclesiàstica com governativa més immediates, n'estan assabentades, i un d'ells a l'aguait de les recidives.

La demanda judicial fou el primer acte d'ofensiva; pel febrer proppassat, es presentà al Jutjat de Sant Feliu de Llobregat la corresponent querella, que fou acceptada pel Jutge, i tan sols era qüestió de dies decretar el processament.

Indubtablement que aquest, tard o d'hora, l'hauria decretat el jutge; el més orb en qüestions jurídiques copsarà tot seguit que es cometé un delictes ben definit pel Codi. Proves: l'acta signada pel P. Arbonés, la lletra del P. Adeodat Marcet, O. S. B. i tantes altres, sense comptar amb el testimoni de la Comissió que anà a fer la diligència a Can Castells.

Mes l'hora, el moment del processament es retardava en forma sospitosa pels entrebancs petits, insignificants que tot sovint es presentaven; és cert que no tenien importància i que solen succeir en tot plet; mes en aquest afer, la continuada successió dels mateixos, els descuits o negligències d'algun personal subaltern que intervenia, feien allargar tant les actuacions judicials, que més d'un cop en les juntes amb els companys ho comentàvem i recordàvem aquell deliciós pasatge del Quixot. quan aquest i son fidel Sanxo entren de nit a un poble i els barra el pas el mur alt i ombriu de l'Església.

Un parell de dades demostrarà palesament ço afirmat: l'"Hermano Pelegrí" s'hostatjava a Can Castells, terme d'Esparraguera i Jutjat de Sant Feliu; tan bon punt varen rebre la citació del jutge per anar a declarar, la contestació fou que l'"Hermano" vivia al Monestir de Montserrat, terme del Jutjat de Manresa, i, per tant, la declaració tenia que fer-se per exhort del Jutjat de Sant Feliu al de Manresa.

Primera dilació.

Rebut al Jutjat de Manresa l'exhort, en anar-lo a complimentar, se li contesta des del Monestir exhibint un certificat d'un forense de Manresa, on es de-

La col·lecció completa del nostre Butlletí pot consultar-se a la Biblioteca d'aquest Col·legi, tots els dies feiners de 10 a 1 i de 5 a 8, i a l'Arxiu Històric de la Ciutat, Plaça de la Catedral i Carrer de Santa Llúcia, 1, "Casa de l'Ardiaca", de 9,30 a 1,30.